

Du lịch đồng bằng sông Cửu Long: Vì sao phát triển chưa xứng với tiềm năng?

Thứ ba, 05/04/2011 06:07

Kỳ 1: Tiềm năng du lịch của vùng đất có 4.900km sông rạch

(CATP) Trong năm 2010, 13 tỉnh vùng đồng bằng sông Cửu Long thu hút được 1,3 triệu khách du lịch quốc tế và khoảng 14,8 triệu lượt khách nội địa (chiếm trên 50% lượng khách nội địa cả nước). Lượng khách quốc tế đến vùng ĐBSCL chủ yếu tập trung tại các tỉnh Tiền Giang, Vĩnh Long, Bến Tre, Cần Thơ, Kiên Giang, chiếm tới 91% tổng lượng khách quốc tế toàn vùng, thời gian lưu trú trung bình chỉ đạt 1,8 ngày. Đơn cử, lượng khách đến An Giang bao gồm cả khách quốc tế và nội địa chiếm 5,1 triệu khách nhưng chủ yếu chỉ tập trung vào dịp lễ hội vía Bà Chúa Xứ và phần lớn trong số ấy không sử dụng các dịch vụ lưu trú... Tại sao ĐBSCL - một vùng đồng bằng rộng tới 40.600km², mang tính chất đồng bằng giáp biển, có điều kiện khí hậu ẩm áp, lại có nhiều tài nguyên tự nhiên, hệ sinh thái phong phú như biển đảo, cửa sông, rừng ngập mặn, phù sa, châu thổ, cù lao... để khai thác nhưng ngành du lịch vẫn phát triển chưa xứng với tiềm năng, lợi thế?

Chợ Nổi - một nét sinh hoạt đặc sắc tại miền Tây

Đồng bằng sông Cửu Long là một vùng đồng bằng lớn thứ ba trong tổng số 34 đồng bằng châu thổ lớn của thế giới, chỉ xếp sau đồng bằng sông Amazon (Nam Mỹ) và đồng bằng sông Hằng (Ấn Độ). Vùng đất này gồm toàn những đảo lớn, nhỏ được bao bọc bởi các sông, chia nhánh. Việc chia nhánh của các con sông Tiền, sông Hậu đã tạo nên rất nhiều các đảo lớn, nhỏ ở các cửa sông. Từ những cù lao cực lớn, khó nhận thấy như cù lao Dài (Vĩnh Long), cù lao Tròn, cù lao Nai (Sóc Trăng), cù lao Lợi Quan (Tiền Giang), cù lao Minh, cù lao Bảo (Bến Tre) đến những cồn nhỏ có thể nhận thấy được như: cồn Thới Sơn (Tiền Giang), cồn Phụng, cồn Quy và dải bảy xã ven sông (Bến Tre), cù lao Ông Hổ (An Giang), cù lao An Bình (Vĩnh Long)...

Chỉ tính riêng hệ thống sông Tiền, trong quá trình đổ ra biển nó đã chia thành sông Mỹ Tho và sông Cổ Chiên. Sau đó, sông Mỹ Tho lại chia tách thành các sông Hàm Luông, sông Ba Lai, cửa Tiểu, cửa Đại và đổ ra biển bằng sáu cửa sông như cửa Tiểu, cửa Đại, cửa Ba Lai, cửa Hàm Luông, cửa Cổ Chiên và cửa Cung Hầu. Con sông Hậu sau khi gặp sông Vàm Nao (nối giữa sông Tiền và sông Hậu) cũng chia tách và đổ ra biển bằng ba cửa là cửa Bát Xắc, cửa Định An và cửa Tranh Đề. Trong quá trình đổ ra biển hai hệ thống sông này được nối với nhau bằng nhiều kênh rạch tự nhiên và nhân tạo, làm nên một hệ thống kênh rạch chằng chịt có tổng chiều dài lên tới 4.900 kilômét, bồi đắp nên vùng đồng bằng châu thổ phì nhiêu, có nhiều hệ sinh thái đa dạng, tập quán sinh hoạt phong phú, không những có ý nghĩa về mặt kinh tế mà còn rất hấp dẫn đối với khách du lịch. Nhiều du khách nước ngoài khi đến Tiền Giang, Cần Thơ đều rất thích tham quan chợ nổi Cái Bè (Tiền Giang), chợ nổi Cái Răng, chợ nổi Phong Điền (TP. Cần Thơ) và xem đó như một sự trải nghiệm của cuộc sống. Nhiều hệ sinh thái trong vùng có sức hấp dẫn lớn đối với du khách quốc tế như: vườn quốc gia Tràm Chim, U Minh Hạ, U Minh Thượng, đảo Phú Quốc...

Bên cạnh thế mạnh về mặt tự nhiên, vùng đất này còn là nơi sinh sống của các dân tộc Kinh, Hoa, Chăm, Khmer và sự giao thoa đã vô tình tạo nên những đặc sản trong văn hóa ẩm thực, hấp dẫn du lịch vì tính độc đáo, bình dị trong cách nấu nướng, trình bày. Cùng với đó, những lễ hội như hội Bà Chúa Xứ, lễ hội đua bò Bảy Núi, Óoc - om -

bóc, đua ghe Ngo, lễ Nghinh Ông, lễ hội Nguyễn Trung Trực... cũng là những lễ hội mang nhiều tiềm năng du lịch. ĐBSCL cũng là nơi tập trung tới 211 làng nghề, chiếm 10% làng nghề của nước và nhiều làng nghề trong vùng đã tạo ra cho địa phương những nét riêng. Đơn cử như Bến Tre có làng nghề kẹo dừa, hàng lưu niệm thủ công mỹ nghệ từ gỗ dừa, An Giang có làng nghề dệt thổ cẩm, làng nghề sản xuất đường thốt nốt, Sóc Trăng có nghề đan lát... rất hấp dẫn du khách tìm đến tham quan, thích hợp cho việc phát triển các loại hình du lịch cộng đồng.

Trong số các tỉnh có tiềm năng du lịch thì An Giang là tỉnh có rất nhiều tiềm năng. Đánh giá của Sở Văn hóa - Thể thao và Du lịch tỉnh An Giang cho thấy với vị trí nằm giữa ba trung tâm kinh tế lớn là TPHCM - Cần Thơ - Phnôm Pênh (Campuchia), có hai cửa khẩu quốc tế đường sông và đường bộ là Vĩnh Xương, Tịnh Biên nên An Giang rất thuận lợi để phát triển du lịch. An Giang cũng là tỉnh duy nhất trong số 13 tỉnh ĐBSCL có đủ các loại địa hình từ đồng bằng châu thổ đến các dãy núi đá vôi nên sở hữu những địa điểm đầy tiềm năng để phát triển các tour du lịch như rừng tràm Trà Sư trên địa bàn huyện Tịnh Biên, Cánh đồng nước nổi Láng Linh, Bảy Thưa, khu Dinh Sơn Trung (huyện Châu Phú), làng cá bè trên sông... Đặc biệt, do có nhiệt độ trung bình luôn ở mức 24OC nên vùng núi Cấm là vùng đất được mệnh danh là Đà Lạt 2. Du khách khi tới núi Cấm (tức Thiên Cấm Sơn) của An Giang, có thể tham quan rất nhiều di tích lịch sử văn hóa như chùa Bà Chúa Xứ, chùa Vạn Linh, chùa Phật Lớn... một sự thuận lợi to lớn đối với loại hình du lịch tâm linh.

Mặc dù có nhiều tiềm năng như vậy nhưng sự phát triển của ngành du lịch ĐBSCL thì chưa tương xứng với tiềm năng và có phần phát triển không đồng đều. Đánh giá những kết quả đã đạt được trong hoạt động du lịch năm 2010, Hiệp hội du lịch ĐBSCL (MDTA) cũng phải nhìn nhận: “Mặc dù năm 2010, ĐBSCL đã đón 16,2 triệu lượt du khách, tăng 9,94% so với năm 2009, trong đó có 1,3 triệu du khách nước ngoài, tăng 16% nhưng so với tiềm năng, lợi thế thì du lịch ĐBSCL vẫn chưa xứng tầm”. Được biết, trong năm 2010 vừa qua, tỉnh Tiền Giang đã đón 961 ngàn lượt khách, trong đó có 472 ngàn lượt khách quốc tế, doanh thu từ du lịch khoảng 211 tỷ đồng. TP. Cần Thơ

cũng đón khoảng 880 ngàn lượt khách, trong đó có 163 ngàn lượt khách quốc tế, 716 ngàn lượt khách nội địa, doanh thu từ du lịch cũng mới chỉ dừng ở con số rất khiêm tốn, chỉ khoảng 649 tỷ đồng, trong đó doanh thu phục vụ khách quốc tế chỉ dừng ở con số xấp xỉ 91 tỷ đồng.

(Còn tiếp)